

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У БАЊАЛУЦИ
Број: 71 0 К 325596 20 К
Бањалука, 17.06.2022. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Бањалуци, судија Зоран Милојица уз учешће записничара Маријане Бунјић, у кривичном предмету против оптуженог М. Д., сина З., настањен у БЛ у улици ..., због кривичног дјела тјелесна повреда из члана 131 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, 15/21 и 89/21) у даљем тексту КЗ РС, по оптужници Округног јавног тужилаштва у Бањалуци број Т13 0 КТ 0050239 19 од дана 04.05.2020. године, измијењеној на главном претресу, након јавног и усменог главног претреса окончаног дана 17.06.2022. године у присуству окружног јавног тужиоца Сање Гузина и оптуженог лично, те браниоца В. Г., адвоката из Бањалуке, на основу члана 293 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21) у даљем тексту ЗКП, дана 17.06.2022. године доноси сљедећу

ПРЕСУДУ

Оптужени М. Д., син З. и мајке Љ., рођен ... године у БЛ, у селу Б., гдје је и настањен у улици ..., ЈМБ ..., по националности Србин, држављанин РС/БиХ, са завршеном основном школом, ожењен, отац троје дјеце, лошег имовног стања, без занимања, осуђиван, не води се други кривични поступак

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 20.09.2019. године, око 18,15 часова, у селу Г. Б., подручје града БЛ, испред своје породичне куће, држећи у рукама жељезне виле, пришао оштећеном Д. Д. који је сједио у свом трактору, те истом упутио вербалне пријетње, након чега је пришао оштећеном, те замахнуо жељезним вилама према истом, којом приликом је оштећени, како би се заштитио од ударца поставио лијеву руку, па је оштећеном вилама нанио ударац у предјелу лијеве шаке, усљед чега је оштећени задобио тјелесну повреду у виду ране раздеротине трећег прста лијеве шаке.

Дакле, другог тјелесно повриједио опасним оруђем подобним да тијело тешко повриједи, чиме је починио кривично дјело тјелесна повреда из члана 131 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, те му суд на основу истог законског прописа и чланова 41, 43 и 49 КЗ РС изриче

НОВЧАНУ КАЗНУ

У ИЗНОСУ ОД 1.500,00 (једнухиљадупетстотина) КМ

коју је оптужени дужан платити у року од 30 (тридесет) дана од дана правоснажности пресуде.

Уколико оптужени не плати изречену новчану казну у остављеном року, суд ће примјеном члана 50 став 2 КЗ РС наредити њено принудно извршење, а уколико новчана казна не буде наплаћена путем принудног извршења у року од једне године, суд ће донијети одлуку о замјени новчане казне казном затвора на начин да ће за сваких започетих 50,00 КМ новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 99 став 1 ЗКП у вези са чланом 96 ЗКП оптужени је дужан платити трошкове кривичног поступка и то на име судског паушала у износу од 200,00 (двистотине) КМ и трошкове вјештачења у износу од 100,00 (једнустотину) КМ, у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Бањалука је дана 04.05.2020. године подигло оптужницу број Т13 0 КТ 0050239 19, против оптуженог М. Д. којем је стављено на терет извршење кривичног дјела тјелесна повреда из члана 131 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, на начин да је дана 20.09.2019. године, око 18,15 часова, у селу Г. Б., подручје града БЛ, испред своје породичне куће, држећи у рукама жељезне виле, пришао оштећеном Д. Д. који је сједио у свом трактору, те истом упутио вербалне пријетње, након чега је пришао оштећеном, те истог жељезним вилама ударио у предјелу лијеве шаке, усљед чега је оштећени задобио тјелесну повреду у виду ране раздеротине трећег прста лијеве шаке.

Предметна оптужница је потврђена од стране судије за претходно саслушање овог суда, рјешењем број 71 0 К 325396 20 Кпс, дана 21.07.2020. године.

На рочишту одржаном ради изјашњења о кривици дана 26.08.2020. године оптужени је негирао кривицу, те је слиједом тога предмет упућен другом судији ради заказивања главног претреса, који је отворен је дана 02.12.2021. године, а окончан дана 17.06.2022. године.

У току главног претреса, а на приједлог тужилаштва изведени су сљедећи докази: Саслушан је оштећени у својству свједока Д. Д., вјештак М. С., затим су изведени докази објективне природе и то:

1. Записник о саслушању оштећеног Д. Д., Полицијска станица Бања Лука - Лауш број 13-01/.../19 од 23.09.2019. године;
2. Налаз и мишљење на име оштећеног Д. Д., ЈЗУ Дом здравља у Бањалуци, Служба хитне медицинске помоћи са едукативним центром од 20.09.2019. године;
3. Налаз И мишљење вјештачења тјелесних повреда оштећеног Д. Д., ЈЗУ „Завод за судску медицину Републике Српске“, Бања Лука од 25.02.2020. године;

4. Извод из казнене евиденције на име осумњиченог М. Д., Полицијска управа Бања Лука, Сектор криминалистичке полиције, Одјелјење за општи криминалитет број 13-02/.../20 од 16.03.2020. године;
5. Трошковник

Одбрана није имала приједлог за извођење доказа.

Након изведних доказа на главном претресу окружни јавни тужилац измијенила је чињенични опис оптужнице, на начин како то стоји у изреци ове пресуде.

У својој завршној ријечи окружни јавни тужилац је изјавила да сматра да је тужилаштво у цјелости доказало чињеничне наводе из оптужнице, те наводе је потврдио оштећени који је саслушан, те је на увјерљив начин описао ситуацију и догађај. Такође је вјештак изјавио да му је била довољна медицинска документација да изради налаз и мишљење, а и сва остала документација потврђује наводе оптужнице. Тужилац сматра да је оптужени свјесно са директним умишљајем извршио кривично дјело и предлаже суду да га огласи кривим и казни по закону, те да га обавезе на плаћање трошкова вјештачења.

У својој завршној ријечи бранилац оптуженог сматра да тужилац није урадио добар посао, те да тужилац није наредио да се изузму виле, да се фотографише рана и лице мјеста. Једино чиме тужилац доказује да је оптужени учинио кривично дјело је исказ оштећеног, који није ни знао која рука му је повријеђена. На основу налаза и мишљења вјештака није могуће закључити да је оптужени повриједио оштећеног, те да је рад вјештака био површан. Понуђени докази не потврђују да је оптужени повриједио жељезним вилама оштећеног, сходно наведеном предлаже да суд оптуженог ослободи.

Оптужени је у својој завршној ријечи изјавио да се придружује наводима браниоца.

Суд је, након што је извео све наведене доказе, цијенећи сваки доказ појединачно, а и у њиховој међусобној вези, сходно одредби члана 295 став 2 ЗКП, одлучио као у изреци рјешења и то из сљедећих разлога:

Према одредби члана 131 став 1 КЗ РС кривично дјело тјелесна повреда чини онај ко другога тјелесно повриједи или му наруши здравље, док је ставом 2 истог члана прописан тежи облик кривичног дјела тјелесне повреде уколико је повреда из става 1 нанесена оружјем, опасним оруђем или другим средством подобним да тијело тешко повриједи или здравље тешко наруши.

На главном претресу оштећени Д. Д. је дао исказ у својству свједока, те је у истом навео да је пар дана прије критичног дана код оптуженог радио силажу на њиви трактором, а када му је нестало горива тада га је оптужени вербално напао, говоривши му због чега је дошао да ради код њега ако нема са чим, након чега је оштећени отишао кући, а након пар дана се вратио трактором код оптуженог како би узео своју приколицу која је остала код оптуженог, ком приликом га је оптужени прво вербално напао на начин да му је псовао дјецу и говорио му да ће га убити и да изађе из дворишта, ком приликом је у руци држао виле којим га и

ударо по руци. Свједок Д. Д. наводи да је трактро на ком је био имао кабину али да на кабини није било задње шајбе, кроз који отвор га је оптужени ударио вилама по руци, као и да се руком штитио од ударца вилама од стране оптуженог. Такође на питање браниоца свједок одговара да је задобијена рада крварила мањим интензитетом. Даље свједок наводи да се након тога јавио љекару како би му била пружена медицинска помоћ. Како се свједок није могао са сигурношћу сјетити која рука му је том приликом повријеђења, истом је предочен исказ из истрага од стране окружног јавног тужиоца, дат на записник о саслушању оштећеног Д. Д., Полицијска станица Бања Лука - Лауш број 13-01/.../19 од 23.09.2019. године, оштећени је описао догађаје који су се десили између њега и оптуженог, у којима наводи да је оптужени њега напао и повриједио вилама у предјелу трећег прста лијеве руке. Свједок Д. Д. потврдио је своју изјаву дату у истрази на наведени записник, те изјавио да не поставља имовинскоправни захтјев.

Увидом у налаз и мишљење на име оштећеног Д. Д., ЈЗУ Дом здравља у Бањалуци, Служба хитне медицинске помоћи са едукативним центром од 20.09.2019. године, утврђено је да је сачињен од стране доктора М. С., те да су оштећеном констатоване повреде у виду ране раздеротине трећег прста лијеве шаке.

Увидом у налаз и мишљење вјештачења тјелесних повреда оштећеног Д. Д., ЈЗУ „Завод за судску медицину Републике Српске“, Бања Лука од 25.02.2020. године, утврђено је да је оштећени задобио повреде у предјелу трећег прста лијеве шаке у виду ране раздеротине, да је повреда нанесена ударцем тупотврдог повредног средства, те да су жељезне виле подобно средство за наношење настале повреде. На главном претресу вјештак ЈЗУ Завода за судску медицину Републике Српске, др М. С., специјалиста судске медицине у цјелости је остао код наведеног налаза, те је исти по мишљењу суда у цјелости одбранио и одговорио на сва постављена питања, а одбране приликом унакрсног испитивања није успјела да основано доведе у питање налаз и мишљење наведеног вјештачења. Вјештак наводи да је вјештачење урађено на основу медицинске документације, те да је то било довољно да се изврши предметно вјештачење, те да је непосредни преглед оштећеног био непотребан због протекав времена од дана задобијање тјелесне повреде до дана вјештачења.

Увидом у извод из казнене евиденције на име осумњиченог М. Д., Полицијска управа Бања Лука, Сектор криминалистичке полиције, Одјељење за општи криминалитет број 13-02/.../20 од 16.03.2020. године, утврђено је да је оптужени осуђиван за кривично дјело шумска крађа пресуда број К-.../98, кривично дјело тешка крађа пресуда број К-.../02, кривично дјело шумска крађа пресуда број К-.../2001.

Увидом у трошковник, утврђени су трошкови вјештачења тјелесних повреда ЈЗУ “Завод за судску медицину РС“, Бањалука у износу од 100,00 (једнототину) КМ

На основу свих изведених доказа на главном претресу суд је утврдио да је оптужени починио кривично дјело тјелесна повреда из члана 131 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС на начин како је наведено у диспозитиву ове пресуде. Овакав закључак суда произилази из изведених доказа на главном претресу који су у међусобној вези.

На основу исказа оштећеног у својству свједока утврђено је да је оптужени вилама ударио оштећеног у предјелу руке, коју руку је оштећени подигао да би се заштитио од ударца, те да је том приликом задобио повреду на предјелу трећег прста шаке лијеве руке. Иксазу оштећеног у својству свједока суд је у цјелости поклатио вјеру, јер је овај исказ оштећеног потврђен је и доказима објективне природе и то налаз и мишљење на име оштећеног Д. Д., ЈЗУ Дом здравља у Бањалуци, Служба хитне медицинске помоћи са едукативним центром од 20.09.2019. године који налаз потврђује постојање наведене тјелесне повреде, а и исказом вјештака медицинске струке др М. С. који је као вјештак ЈЗУ Завода за судску медицину Републике Српске утврдио да је предметна повреда тјелесна повреда, те да су жељезне виле подобно средство за наношење исте. Овај суд налази да су жељезне виле са којима је оштећеном нанесена тјелесна повреда оруђе које је подобно да се тијело тешко повриједи, те стога налази основаном правну квалификацију тјелесне повреде из члана 131 ст. 2 КЗ РС.

Одбрана својим тврдњама није довела у питање исказ оштећеног као свједока нити налаз и мишљење вјештачења ЈЗУ Завода за судску медицину Републике Српске, нити исказ вјештака мед. струке др М. С., с обзиром да су и оштећени и вјештак на сва питања одбране одговорили јасно, недвосмислено, не доводећи у питање свој раније исказ који су дали у директном испитивању.

Овај суд налази да је оптужени, у вријеме извршења кривичног дјела био урачунљив, и да нису постојале околности које би довеле у сумњу овакав закључак. Што се тиче виности овај суд налази да је оптужени предметно кривично дјело починио са директним умишљајем, тј, да је био свјестан свог дјела, и да је хтио његово извршење, што произилази из претходно наведеног и утврђеног чињеничног стања и доказа изведених на главном претресу.

Суд је на страни оптуженог није утврдио нити олакшавајуће нити отежавајуће околности. Сходно напријед наведеном, те имајући у виду да је за кривично дјело из члана 131 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС прописана новчана казна или казна затвора у трајању до три године, овај суд је оптуженом, примјеном члана 41, 43 и 49 КЗ РС изрекао новчану казну у износу од 1500,00 КМ, коју је оптужени дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности ове пресуде. Уколико оптужени не плати изречену новчану казну у остављеном року, суд ће примјеном члана 50 ст. 2 наредити њено принудно извршење, а уколико новчана казна не буде наплаћена путем принудног извршења у року од једне године, суд ће донијети одлуку о замјени новчане казне казном затвора на начин да ће се за сваких започетих 50,00 КМ новчане казне одредити један дан затвора. Приликом одређења за једну од могућних прописаних казни за ово кривично дјело суд је определио за новчану казну, имајући у виду степен нанесених тјелесних повреда оштећеном, тј. да се ради о раздеротини на прсту шаке, док је омјеравајући висину новчане казне суд имао у виду лоше имовно стање оптуженог, као општи минимум и максимум новчане казне, тј. да се за ово кривично дјело може изрећи новчана казна од 300,00 КМ до 200.000,00 КМ.

Овај суд сматра да ће изречена санкција остварити сврху кажњавања из члана 43 КЗ РС, тј. утицати на оптуженог да не чини кривична дјела и остварити утицај на његово преваспитање, остварити утицај на друге да не чине кривична дјела, те

утицати на развијање и учвршћивање друштвене одговорности изражавањем друштвене осуде за кривично дјело и неопходност поштовања закона.

На основу чл. 99 ст. 1 ЗКП-а у вези са чл. 96 ст. 2 оптужени је дужан платити трошкове кривичног поступка на име судског паушала износ од 200,00 (двистотине) КМ и трошкове вјештачења у износу од 100,00 (једнототину) КМ, у року од 30 (тридесет) дана по правоснажности пресуде. Суд је висини паушалних трошкова одмјерио узимајући у обзир број одржаних рочишта у овог кривичном поступку, те имовно стање оптуженог, док је трошкове вјештачења одредио у складу са достављеним трошковником од стране окружног јавног тужиоца.

Записничар
Маријана Бунић

Судија
Зоран Милојица

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Бањалука, путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.